Maksymilian Wilandt

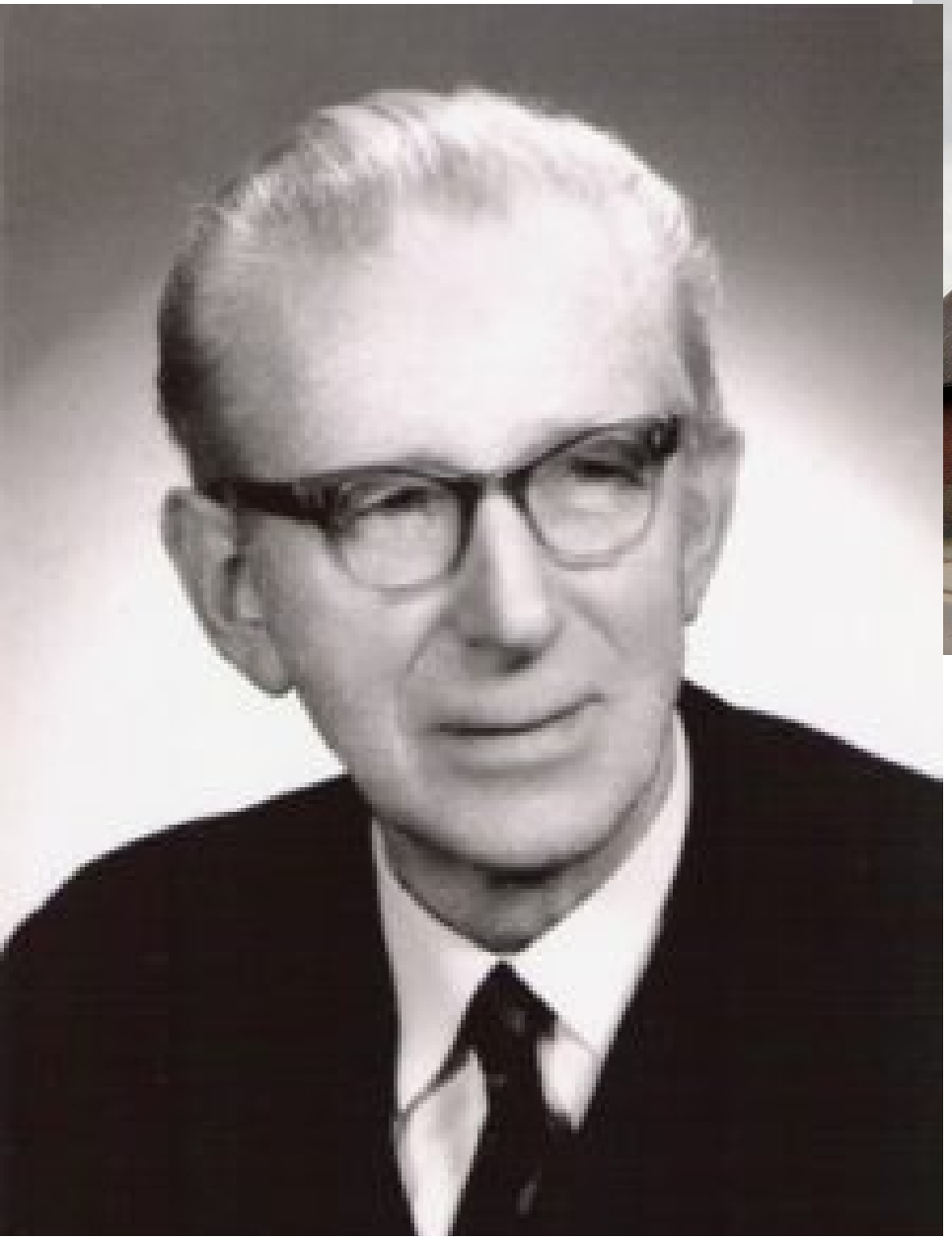

Maksymilian Wilandt urodził się 12 października 1902 roku w Tucholi. Ukończył 5-letnie seminarium nauczycielskie. Jako nauczyciel stawiał pierwsze kroki w Szkole Podstawowej w Domatowie.

Jako Radny Gminy Puck-Wieś pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Oświaty, przyczyniając się do wybudowania nowej szkoły w Starzynie oraz zainicjowania założenia pierwszego oddziału ZNP na Ziemi Puckiej.

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

Już wtedy wykazywał zainteresowanie innowacyjną działalnością edukacyjną: prowadził kursy dokształcające dla dorosłych, organizował wycieczki krajoznawcze, prowadził amatorski teatr oraz chór „Lutnia”.

W 1926 roku został powołany na stanowisko kierownika szkoły powszechnej w Leśniewie, a w 1933 roku wygrał konkurs na kierownika szkoły powszechnej w Darżlubiu.

W 1939 roku wraz z wybuchem II wojny światowej dostał się do niewoli hitlerowskiej, trafił do obozu zagłady w Grossborn. Jednak, ze względu na stan zdrowia, został objęty amnestią i powrócił do Darzlubia.

Po powrocie z obozu pracował jako robotnik rolny, a po kilku miesiącach otrzymał posadę konduktora miejskich autobusów w Gdyni, gdzie w tajemnicy prowadził akcje sabotażu. Za swoją działalność został skazany na pół roku obozu karnego.

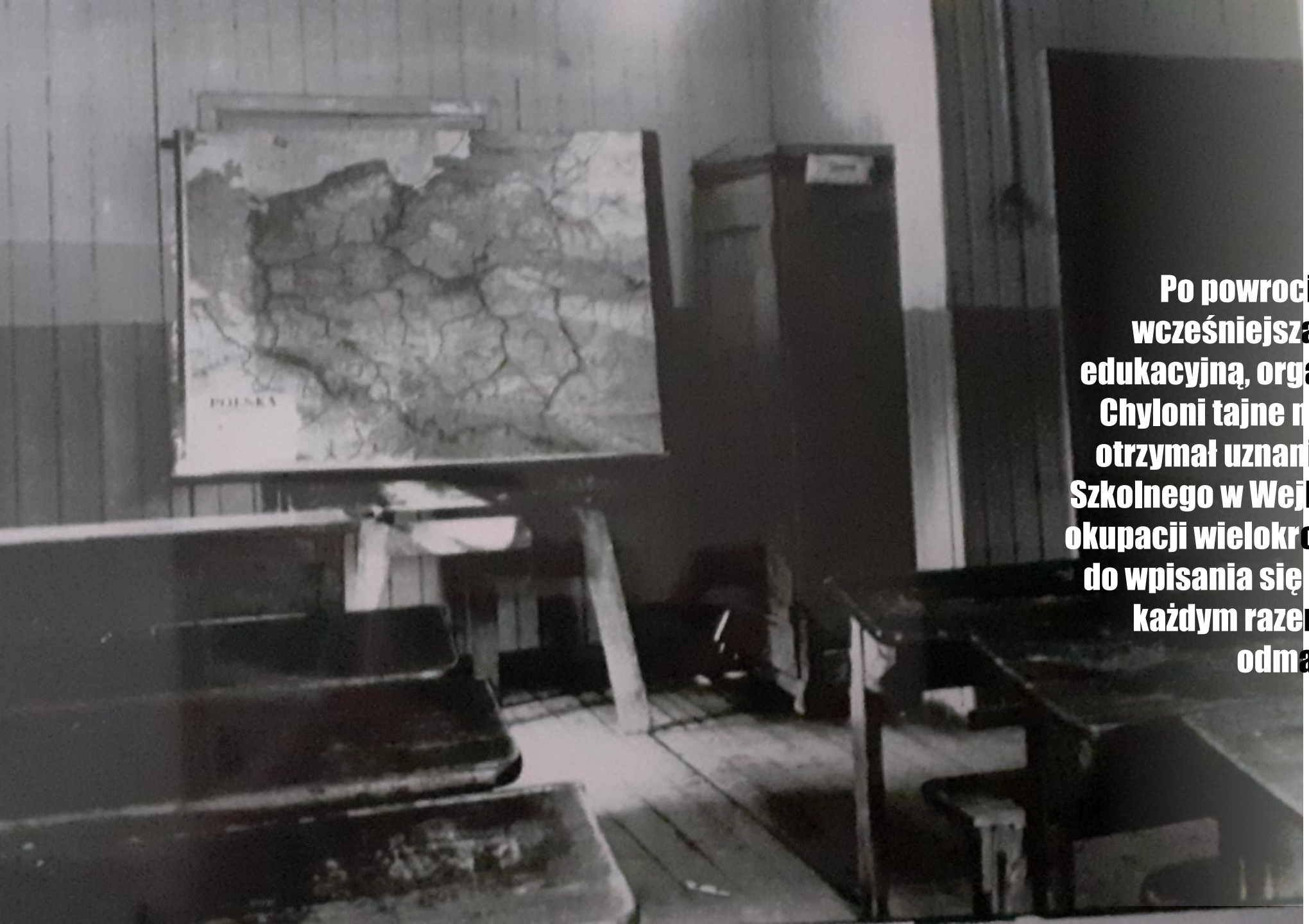

Po powrocie, wznowił wcześniejszą działalność edukacyjną, organizując w Gdyni Chyloni tajne nauczanie, za co otrzymał uznanie Inspektoratu Szkolnego w Wejherowie. Podczas okupacji wielokrotnie wzywany był do wpisania się na Volkslistę. Za każdym razem stanowczo odmawiał.

Zaraz po wojnie wrócił do Darzlubia. Z dniem 1 kwietnia 1945 roku powtórnie objął stanowisko kierownika szkoły. Zainicjował główny remont i rozbudowę placówki.

W 1947 roku z inicjatywy Wilandta zabłysło pierwsze światło elektryczne w Darzlubiu.

W 1953 roku na własny koszt sprowadził do Darzlubia inżynierów w celu sporządzenia projektu budowy pierwszego w gminie wodociągu.

Ochotnicza Straż Pożarna
w Darzlubiu 1864

W 1965 roku, po przeszło czterdziestoletniej ciągłej pracy, przeszedł na emeryturę.

Zmarł 11 kwietnia 1983 roku w Pucku. Spoczywa na puckim cmentarzu, przy ulicy Lipowej.

Na jego cześć powstał hymn szkoły, który śpiewamy do dziś.

Gdzie Darzlubska Puszcza swą zieleń roztacza

Niesie echo tę radosną pieśń

O losach człowieka, który nie rozpaczał

Lecz zapragnął pomoc ludziom nieść.

Mury naszej szkoły nagle się podniosły

Jasne stały się wieczory jak dnie

Ludzie budowali między sobą mosty

Żeby razem z nim przez życie iść

Ref. Więc nie szczędźmy sił, śpiewajmy o nim hymn

Maksymilian! Wilandt! Patron nasz! (bis)

Wiarę, serce, siłę ojczyzna mu dała

Choć życiowe szlaki przecinał wróg

Jego godna przeszłość się historią stała

Chcemy na sztandarze jego imię mieć!

Ref. Więc nie szczędźmy sił, śpiewajmy o nim hymn

Maksymilian! Wilandt! Patron nasz! (bis)

Szkoła im.Maksymiliana Wilandta w Darzlubiu wciąż się rozwija. Uczniowie tworzą to miejsce coraz bardziej kolorowym, powstają różnego rodzaju grupy np.: samorząd uczniowski, wolontariat czy kluby sportowe.

Autorzy:

Zuzanna Markut

Maksymilian Kuźniar